

Jaerelang veking

Onderlest zatte me gezellig op een vejaerdag te kletse. De jaerige wier 72 jaer. Ze is nog aaltijd een opgeruimde lachebek. Bij heur is't dikkels aareg vrolijk. Deur de jaere heen is t'r mêêstal een vast ploegchie. Vâzellef zijn d'r nogaal wat leeftijdgenote, mor ok jongeres, want de (klaain)kaainder brenge ok vriende en vriendinne mee. Zôôdoende zeg de jaerige spontaon tege een stellechie dà ze voor 't êêst ziet: "Ooh, hebbe jullie veking?" Die twêê kijke mekaor aan en 't maaisie zeg verbaosd: "Hebbe wij veking?" D'r wor hard gelache en de verhaole komme gelijk los.

"Weet jie nog wel dà me in onze jeugd aallemael op zaeterdagaevend naer de Kaarekbuurt gonge om te wandele? We begonne bij de Grôôte Kaarek, liepe deur de Kaarekstraet naer de Maarewestraet. Bij Borsies gonge me rechts af langs 't gemêêntehuis en 't Thaliao Theaoter. Dan langs wà winkels. De jonges noemde dat rondjie De Maaidemart. Hier en daer bleef ie is staon kletse en wou ie de aandacht van iemand trekke, dan liep ie 't lôôpie omgekeerd. Sommiges liepe hêêl d'n

aevend heen en weer. Hoevel Slierechse stallechies hebbe mekaor daer lere kenne? Dà zou 'k wel-is wille wete."

"Jaot joh, 'k weet 't aamel nog percies," zeg 'n aander. "As 't mêênes wier mos ie 'op zicht komme' bij de ouweloï vâ je liefie. 'k Weet nog wel dà 'k zenewachtig was. 'k Wier ondervraegd over m'n waarek en m'n lôontjie. Gelukkig viel dat wel mee, deurdà 'k regelmaotig 's aeves deur kon waareke op de wurref. Man, man, aailijk vong 'k achteraf dà me best een gezelligen aevend hadde mè mekaor. We maakte 't nie te laet, want dat hoorde nie." "Oh ja," zee m'n aankommende schôomoeder: "We staon d'r wel op dà jullie mekaor allêên op woensdagaevend magge zien en vedder nie deurdeweeks. En netuulijk, net as bij aalle nette huishouwes om haalef tien thuis, hee, en gêên tel laeter."

Z'n maaisie van toen zit mè rôôje kôone te lache: "Ja, zô gong 't echt en glôôf mor dà me ons d'r nog echt aan hiewe ok. Hoewel, lieverlee gong aalles wâ gemoedelijker. Aal met aal hadde me vijf jaer veking, echt waer. Weet jie trouwes wat ok leuk was? D'r mos een uitzet komme en liefst goejekôop, want aalles was aareg duur, vonge me in die tijd. Gelukkig koch m'n moeder elleke week, vanaf een haalef jaer voor ons trouwe, een verrassingskedoochie. "Aanders is jullieze êêste week gelijk al zô duur." Dus kree 'k zachiesaan omo, maggi, een vaedoek, bleekwaoter, peper, sunligtzêep, lodeline en nog veul meer. Wat was 'k daer blij mee." 'k Zou nog veul meer kanne vertelle, mor dà mot dan mor een aandere keer.

Korrie Lissenburg